

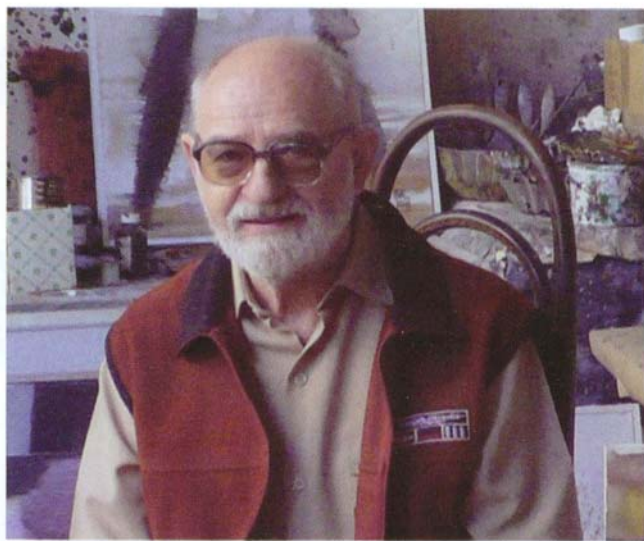
ȘALIȘTEANU

ION SĂLIȘTEANU

O strălucită generație de pictori se stinge pe neștiute. Societatea are alte griji. Moartea unui pictor român important este un fapt divers, chiar dacă el a fost academician și decorat cu Steaua României. Ion Sălișteanu se alătură în cerurile artei lui Ion Pacea, Alin Gheorghiu, Iosif Matyas și Horia Bernea, criticilor și exegeților Vasi-

le Drăguț, Ioan Frunzetti și Dan Grigorescu.

Pictor prolific și neobosit călător, comunicativ și generos, dăruind prietenilor lucrări strălucitoare, proaspete ca viziune, luminate de o energie interioară pe care tușele fulgurante abia o puteau tempera, Ion Sălișteanu a pictat mereu cu seriozitatea copilului care se joacă.

Seninătatea aparentă și jovialitatea mascau neliniștea unui creator pentru care întrebările legate de cât de mult și cât de bine a reușit să surprindă esența naturii și să o exprime nu conțineau. Interesat de legătura pe care lucrările sale o puteau stabili cu privitorul, Ion Sălișteanu a fost printre puținii, dacă nu singurul, artiști care a solicitat vizitatorilor expoziției sale completarea unui chestionar care privea direct expoziția vizitată. Obținea astfel relații despre opera lui și făcea, simultan, operă de educare a receptării artei. Studiile sale și debutul artistic - petrecute în plină și exclusivă glorie a realismului socialist, n-au făcut din el prizonierul realismului nețărmarit. Curiozitatea sa nativă cultivată prin studiu și instinctul sigur al valorilor autentice l-au ajutat să-și aple propriul drum și inconfundabilul stil.

Contactul cu arta orientului a adăugat stilisticii sale accente muzicale noi, tușele fulgerătoare, dintr-o singură zvăcnire a pensulei, perfecte tăieturi

de sabie în câmpurile plate de culoare. Raportându-se la natură cu umilința orientalului, el a introdus în cromatica și în scara lucrărilor dimensiunea monumentală a reprezentării.

Regretatul Ion Frunzetti scria: „...o glorie a naturii care salvează suflete” și „ascensiunea verdului și puritatea acorurilor viole”, „frumusețea visului pădurii”, toate sunt transpuse în pictura lui Ion Sălișteanu.

Dan Grigorescu scria: „figurativul și abstractul... coexistă, își răspund într-un larg dialog... O geometrie netă a verticalelor și a orizontalelor are mai ales rostul de a transmite încrederea în rațiunea suverană ce ordonează întregul

ION SĂLIȘTEANU

univers". „...ideea și sensibilitatea sunt componentele unei stări de spirit care îl face pe artist receptiv la cele mai infime mișcări ale culorii în aerul ce pare să absoarbă întreaga lumină”.

Ion Sălișteanu rămâne, prin creație și prin viața exemplară, un nume de referință pentru arta românească. Alegându-l președinte de onoare al Uniunii Artiștilor Plastici, artiștii vizualului au încercat să-l onoreze mai mult decât a făcut-o societatea.

Gheorghe **POGAN**

